

Witold Dąbrowski

Regulamin w sprawie rozliczania i rachunkowości w zespołach adwokackich

Palestra 17/2(182), 58-65

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

REGULAMIN W SPRAWIE ROZLICZANIA I RACHUNKOWOŚCI W ZESPOŁACH ADWOKACKICH*

I

Poruszana na wszystkich prawie zgromadzeniach delegatów izb adwokackich oraz na plenarnych posiedzeniach Naczelnej Rady Adwokackiej akcja zmierzająca do zmiany bądź weryfikacji przepisów prawnych regulujących zagadnienia adwokatury, a w szczególności pracę w zespołach adwokackich, znalazła częściowe rozwiązanie w ostatnich uchwałach Naczelnej Rady Adwokackiej.

W dniach 15—16 października 1972 r. Naczelna Rada Adwokacka uchwaliła jednogłośnie Regulamin działania zespołów adwokackich i Regulamin w sprawie rozliczania i rachunkowości w zespołach adwokackich**. Regulaminy te w trybie art. 59 ustawy o ustroju adwokatury zostały zatwierdzone przez Ministra Sprawiedliwości w dniu 17 listopada 1972 r. i tym samym stały się prawnie obowiązujące. Ogłoszono je w nrze 11 „Palestry” z 1972 r.

Za tymi już uchwalonymi Regulaminami pójść na pewno zmiany innych przepisów, a przypuszczać należy, że w toku dalszych prac ustawodawczych nastąpią również nowe ustalenia w rozporządzeniu w sprawie zespołów adwokackich oraz w ustawie o ustroju adwokatury. Jest to jednak daleka jeszcze droga.

Uregulowanie w jednym akcie prawnym (przy zachowaniu kolejności numeracji paragrafów) całości zagadnień związanych z rozliczeniem i rachunkowością stworzyłoby akt trudno czytelny. Dlatego też postanowiono rozbić przepisy Regulaminu na części, które aczkolwiek samodzielne, są mimo to ściśle ze sobą związane. Regulamin więc zawiera, poza zasadniczymi przepisami dotyczącymi rozliczeń, dwa załączniki, a prócz tego ściśle jest z nimi związana uchwała Plenum NRA z dnia 15 października 1972 r. w sprawie treści arkusza rozliczeniowego.

Ostatecznie tedy, chcąc scharakteryzować w krótkich słowach poszczególne części Regulaminu, można powiedzieć, że:

- a) sam Regulamin zawiera zasady rozliczeń i jest podstawowym aktem dla kierownika i członków zespołów,
- b) załącznik Nr 1 reguluje sprawy budżetowania zespołu, a jego przepisy kierowane są do kierownika i księgowego zespołu przy ustalaniu raz do roku preliminarza wpływów i wydatków,
- c) załącznik Nr 2 zawiera zasady prowadzenia księgowości w zespołach adwokackich i jest podstawowym materiałem dla księgowo-

* Wybór z referatu wygłoszonego na naradzie skarbników i księgowych rad adwokackich w dniu 15—16 grudnia 1972 r.

** Ten ostatni regulamin oznaczany tu będzie nadal w skrócie „Regulamin”.

- go zespołu, co jednak nie zwalnia go od znajomości całości postanowień Regulaminu; również kierownik zespołu musi — z racji zajmowanego stanowiska i wykonywanych funkcji — znać te przepisy,
- d) uchwała o arkuszu rozliczeniowym interesuje wszystkich w zespole adwokackim, a więc kierownika, członków i księgowego.

II

Przy omawianiu konkretnych przepisów Regulaminu i załączników, zwrócimy uwagę tylko na te uregulowania, które odbiegają od dotychczas obowiązujących. W ten sposób uwypukli się zmiany, jakie już od 1.I.1973 r. zachodzą w rozliczeniach pomiędzy adwokatami oraz między zespołem a klientem, jak również w zasadach księgowania wpływów i wydatków.

- § 2—6*. Regulamin wymienia szczegółowo wszystkie przepisy prawne, które mają zastosowanie przy dokonywaniu rozliczeń i ustaleń z tytułu przepisów podatkowych. Określenie ich w Regulaminie ułatwi pracę kierownika i księgowego zespołu oraz na pewno pomoże przy załatwianiu sprawy z organami finansowymi i ich przedstawicielami (rewidentami). Zwrócić należy uwagę na bardzo ważne ustalenie Ministra Finansów (§ 2 Regulaminu) określające, że w wypadkach nie uregulowanych w Regulaminie mają zastosowanie ogólne zasady prowadzenia księgowości, przewidziane w dekreście z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11) oraz w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie ksiąg handlowych. Jest to bardzo ważne ustalenie dla księgowych zespołu, którzy muszą uważać na to, aby w kwestiach wyraźnie nie uregulowanych w załączniku Nr 2 do Regulaminu stosować przepisy ogólnie obowiązujące (np. załącznik Nr 2 — konto 34, o czym będzie mowa niżej).
- § 8. Można tu wspomnieć tylko o tym, że przy uiszczaniu do kasy zespołu opłat za czynności zespołu (załącznik Nr 2 część B, pozycja 3 — b) wymagany jest na kwicie podpis klienta. Wielu adwokatów ta formalność wydaje się zbędna. Jest ona jednak konieczna wobec potrzeby zabezpieczenia interesów zespołu i adwokata. Dlatego też po długiej dyskusji utrzymano w mocy ten ważny przepis formalny.
- Po dokonaniu wpłat pracownik sekretariatu (kasjer) powinien dokonać odpowiedniego zapisu na karcie ewidencyjnej (załącznik Nr 2, uwagi do konta 34). Karty ewidencyjne przechowuje się przez lat sześć (§ 34 Regulaminu).
- § 10. Przepisy o umarzaniu należności zespołu zostały uproszczone. Decyzje należą tu właściwie do kierownika zespołu — przy zachowaniu oczywiście wymagań przewidzianych w § 10 Regulaminu.
- § 11. Zagadnienie rozliczeń substytucyjnych określa obecnie jeden przepis (poprzednio było ich 5). Już choćby z tego skrócenia treści przepisów wynika zmieniony system rozliczeń.

* Wymienione tu i niżej paragrafy oznaczają paragrafy Regulaminu.

Rozliczenia za substytucje następują teraz tylko na wniosek zainteresowanego adwokata. Wniosek wymaga potwierdzenia przez adwokata zastępowanego, który przez położenie swego podpisu stwierdza fakt wykonania czynności substytucyjnej i akceptuje proponowaną wysokość wynagrodzenia. Decyzje podejmuje kierownik zespołu. W ten sposób od woli adwokata uzależnione jest całkowicie domaganie się rozliczenia za zastępstwo substytucyjne. Nie ma obowiązku prowadzenia ścisłych wyliczeń i rozliczeń, a już zupełnie nie będą rozliczane tzw. substytucje przeczościowe.

- § 13. Zasady rozliczeń za sprawy prowadzone bezpłatnie z urzędu uregulowane zostały w sposób bardzo różniący się od poprzednio obowiązujących przepisów regulaminu o działaniu zespołów adwokackich.

Obecnie przy ustalaniu należności za obrony z urzędu należy się kierować następującymi kryteriami:

- a) zarachowanie następuje na wniosek adwokata złożony nie później niż w ciągu trzech miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia sądowego,
- b) obrona musi być bezpłatna, co ma miejsce wtedy, gdy sąd nie zasądził opłat na rzecz zespołu albo gdy egzekucja w poszukiwaniu opłat nie dała rezultatu.

Szczegółowe określenie, jakie sprawy należy uznać za prowadzone bezpłatnie, znajdujemy w uzasadnieniu uchwały Prezydium NRA z dnia 13.I.1972 r. („Palestra” nr 2 z 1972 r.).

Aby wyczerpać zagadnienie zarachowania za obrony z urzędu, należy zwrócić uwagę na definicję świadczenia za urzędówki. Nie stanowi ono bowiem zapłaty, a tylko określa równowartość wkładu pracy przy udzielaniu pomocy prawnej. W ten sposób NRA przyjęła i utrzymała zasadę, że prowadzenie spraw bezpłatnie z urzędu stanowi świadczenie społeczne, a przeprowadzenie rozliczenia pomiędzy adwokatami w zespole jest tylko ustaleniem poniesionej przez jednego z nich wartości nakładu pracy. Wysokość sum podlegających zarachowaniu ustala kierownik zespołu, kierując się zasadami słuszności i możliwościami finansowymi zespołu.

Ustęp 2 § 13 przewiduje, że wniosek o zarachowanie należności powinien być złożony w ciągu trzech miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia sądowego. W związku z treścią ust. 3 tego samego paragrafu (zarachowanie może nastąpić m.in. wtedy, gdy prowadzona egzekucja nie dała rezultatu) może się zdarzyć, że w terminie trzymiesięcznym wynik egzekucji nie będzie wiadomy, a tym samym nie będzie można ustalić równowartości za wkład pracy adwokata. Otóż tego rodzaju sytuacja nie powinna jednak uniemożliwiać załatwienia sprawy. Adwokat może więc w określonym terminie złożyć wniosek o zarachowanie należności, uzależniając ustalenie ostateczne wysokości od wyniku egzekucji.

- § 14. W paragrafie tym zawarta jest delegacja dla NRA do ustalenia wzoru arkusza rozliczeniowego. NRA, korzystając z tych upra-

wnień, podjęła w dniu 15.X.1972 r. uchwałę ustalającą zasady rozliczeń i wzór arkusza rozliczeniowego. Uchwała ta weszła w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Sam schemat arkusza rozliczeniowego ustaliło Prezydium NRA w dniu 22 listopada 1972 r.

Obowiązujący od 1.I.1973 r. arkusz rozliczeniowy jest stosunkowo prosty.

Sumę do podziału (dochód zespołu) stanowi:

- 1) kwota pozostała po odjęciu kosztów administracyjnych zespołu od opłat pobranych za czynności od klienta;
- 2) należności z tytułu rozliczeń substytucji i spraw prowadzonych bezpłatnie z urzędu.

Tak ustalony dochód dzieli się między wszystkich członków zespołu proporcjonalnie do uzyskanych przez nich wpłat z tytułu czynności zawodowych z uwzględnieniem rozliczeń za substytucje i urzędówki. Jeżeli nie wszyscy adwokaci osiągnęli udział stały (§ 34 rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich), to wówczas otrzymują oni dopłatę pokrywaną proporcjonalnie przez adwokatów, którzy udział stały przekroczyli. Zmiany wprowadzone przez nowy system rozliczeń powinny zmobilizować adwokata o niskich obrotach do zwiększenia swego wysiłku, a kierownika zespołu do właściwego rozdziału spraw. Dlatego też Prezydium NRA, rozsyłając przy piśmie z dnia 25.XI.1972 r. nowy wzór arkusza rozliczeniowego, zajęło następujące stanowisko:

„Prezydium NRA podkreśla, że Plenum NRA, podejmując uchwałę w sprawie arkusza rozliczeniowego, zwróciło uwagę na konieczność dostrzegania ścisłej współzależności pomiędzy podziałem pracy i płacy. Ten aspekt zagadnienia znajduje zresztą swoje odbicie w opracowanym przez Prezydium NRA uzasadnieniu do projektu zmian arkusza, które to uzasadnienie zostało w całości przyjęte przez NRA.

Stanowisko to zgodne jest również z poglądem Ministra Sprawiedliwości, który w decyzji z dnia 17.XI.1972 r., zatwierdzającej m.in. Regulamin w sprawie rozliczeń i rachunkowości w zespołach adwokackich, stwierdził, «że organy samorządu adwokackiego wykażą szczególną troskę o kształtowanie się, na podstawie postanowień wymienionych regulaminów, właściwych stosunków międzyludzkich w zespołach adwokackich i zwrócą uwagę na prawidłowy rozdział pracy w zespole, tak aby nie dopuścić do powstawania nadmiernych i nieuzasadnionych dysproporcji w obrotach poszczególnych adwokatów»”.

- § 15—17. Przepisy o Funduszu urlopowym przeniesione zostały właściwie bez zmian z treści uchwały z dnia 17 lutego 1972 r. w sprawie Funduszu urlopowego. Uwzględniona więc została zasada, że wysokość świadczeń z tego tytułu dla każdego adwokata ustala się proporcjonalnie w zależności od wynagrodzenia

brutto pobranego w zespole w roku obrachunkowym, którym obecnie od 1.I.1973 r. będzie rok kalendarzowy. Adwokaci zatrudnieni nie w pełnym wymiarze czasu pracy (renciści, emerycy) uczestniczą w podziale Funduszu, ponieważ również od opłat za prowadzone przez nich sprawy potrąca się 2,5% na cele Funduszu urlopowego. Ustalenie wysokości wypłat dla każdego adwokata następuje w styczniu każdego roku za rok ubiegły. Dotychczasowe przepisy określały rok obrachunkowy od 1 marca do 28 lutego, a termin rozliczeń w marcu. Obecnie więc nastąpiła zasadnicza zmiana. Powstaje w związku z tym do rozważenia sprawa ustalenia wysokości świadczeń w 1973 roku. W roku 1972 rozliczeń dokonano w marcu. Zarówno Komisja w swoim projekcie, jak i NRA nie uznały za celowe wprowadzenia przepisu przechodniego. Zespoły adwokackie ustalą zatem wysokość świadczeń w styczniu 1973 r. według dochodu brutto adwokata za czas od 1 marca 1972 r. do 31 grudnia 1972 r., ponieważ poprzedni okres został już rozliczony. Pomoc z Funduszu urlopowego ma charakter przede wszystkim socjalny. Chodzi o wywarcie nacisku na adwokata, aby skorzystał z urlopu. Dlatego też świadczenia mogą być wypłacane jedynie w razie faktycznego korzystania z wypoczynku.

- § 18. Fundusz socjalny do wysokości 1,5% wpływów za czynności zespołu adwokackiego może tworzyć sam zespół adwokacki w drodze własnej uchwały, przeznaczając wpływy z tego funduszu na cele, jakie sam określi (np. na dokonywanie dopłat do wynagrodzenia w czasie choroby ponad kwoty określone w § 37 rozp. w sprawie zespołów adwokackich itp.). Od rozważenia więc i ustosunkowania się do tych podstawowych zagadnień socjalnych przez członków zespołu adwokackiego zależy utworzenie funduszu. Rada adwokacka może jedynie inspirować powstanie wewnątrzzespołowego funduszu socjalnego, ale nie może go narzucić.
- § 21—22. Zagadnienie tzw. ryczałtu (konto 34a) zostało uregulowane obecnie w sposób odmienny niż dawniej, przy czym w związku z zaszłymi zmianami należy zwrócić uwagę na następujące kwestie:
- a) nastąpiło zróżnicowanie opłaty ryczałtu od 40 do 150 zł w zależności od wysokości ustalonej opłaty za czynności zespołu,
 - b) ustalono, że ryczałt może być pobierany tylko za sprawy prowadzone w instancjach sądowych, arbitrażowych lub administracyjnych. Nie wolno więc pobierać ryczałtu od sprawy, za którą wynagrodzenie ustalono na podstawie § 30 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich (np. za poradę, opinię, napisanie upomnienia itp.),
 - c) z sum pobranego ryczałtu należy odprowadzać na fundusz inwestycyjno-remontowy rady od 30 do 50% w zależności od ustalenia rady adwokackiej w tym przedmiocie na dany rok kalendarzowy. Ta wypłata, przy zwiększonych opłatach

ryczałtu, nie powinna spowodować zmniejszenia się wpływów w stosunku do okresu sprzed 1.I.1973 r., wobec czego dotychczasowe zamierzenia zespołu realizowane z ryczałtu powinny być nadal stosowane. Część przypadająca na radę adwokacką powinna być obliczona po potrąceniu podatku obrotowego,

- d) w Regulaminie nie wymienia się szczegółowo, jakie mianowicie wydatki mogą być pokrywane z konta 34a. Rodzaj i wysokość tych wydatków ustala sam zespół adwokacki w załączniku do preliminarza budżetowego zespołu na rok następny (§ 6 załącznika Nr 1 do Regulaminu), mając jednak na uwadze, że omawiane wydatki mogą być przeznaczone wyłącznie na cele związane z ułatwieniem pracy adwokata przy załatwianiu spraw klientów. Taki preliminarz, zatwierdzony przez radę adwokacką, stanowi podstawę do wydatkowania i może być zmieniony jedynie w drodze *virement* budżetowych, tj. przez przeniesienie sumy z jednej pozycji preliminarza do drugiej. Nie można więc czynić wydatków w ciągu roku na cele, które nie zostały wyszczególnione w załączniku do preliminarza. Stosownie do § 6 załącznika Nr 1 preliminarzowi szczegółowemu podlegają tylko te kwoty, które są w dyspozycji zespołu adwokackiego, tj. sumy po odprawieniu do rady adwokackiej części ryczałtu (od 30 do 50%) na fundusz remontowo-inwestycyjny. Wymieniona w tym paragrafie liczba 60% jest podana przykładowo jako średnia,
- e) wpływy z ryczałtu nie mogą być zużyte na pokrycie kosztów administracyjnych zespołów i wliczane do dochodu podlegającego podziałowi między członków. Sumy nie wykorzystane w danym roku budżetowym muszą być przeniesione na rok następny. Jeżeli zespół adwokacki w ciągu dwóch lat nie wykorzysta ryczałtu, to wówczas pozostała suma przekazywana jest na fundusz remontowo-inwestycyjny rady adwokackiej,
- f) kwota ryczałtu podlega opodatkowaniu podatkiem obrotowym.

Przy omawianiu sprawy wydatków z ryczałtu trzeba jeszcze poczynić kilka uwag w sprawie funduszu inwestycyjno-remontowego rady adwokackiej (§ 22 pkt a Regulaminu). Wpływy na ten fundusz będą znaczne, właściwe więc nimi gospodarowanie powinno przynieść za kilka lat spodziewane wyniki, doprowadzając do właściwego stanu wygląd lokali oraz stan mebli i urządzeń w zespołach. Za prawidłowy należy uznać system kompleksowego wyposażenia lokali według określonego długofalowego planu.

Za niewłaściwy natomiast, czyli będący zaprzeczeniem samej istoty istnienia funduszu, byłby sposób rozbicia wydatków na drobne sumy i obdzielenia nimi wszystkich lub większości zespołów. Taka akcja nigdy nie da właściwych rezultatów, nie poprawi wyglądu zespołu i zaprzepaści całą ideę, na którą mają

być wydatkowe sumy z funduszu inwestycyjno-remontowego. Właściwy system wprowadziły już niektóre rady adwokackie (np. Kraków, Warszawa). Powołały one specjalne komisje złożone z kierowników zespołów, które mają za zadanie ustalenie planu perspektywicznego rozdziału funduszu (np. na okres 3—5 lat) i określenie, jaki zespół i w którym roku będzie odnawiany oraz wyposażany i jaką kwotę się na to przeznaczają. Sumy ustalonych wydatków powinny się wahać w granicach około 3.000—5.000 zł na członka zespołu. Przeznaczając tak znaczne kwoty jednorazowe zespołowi adwokackiemu, da się w ten sposób możliwość właściwego urządzenia w ciągu kilku lat wszystkich lub większości zespołów.

§ 24. Omawia się w nim sprawy rozliczeń z tytułu wpłat klientów na koszty związane z prowadzeniem sprawy, czyli tzw. konta 34 według załącznika Nr 2 do Regulaminu.

Konto 34 (pod taką samą nazwą istniało ono również w poprzednim regulaminie) od wielu lat było przedmiotem specjalnej uwagi organów adwokatury. Obecne przepisy, utrzymując samą zasadę, ustaliły konkretne zasady jego rozliczania, dając możliwość zaksięgowania na tym koncie pewnych sum przeznaczonych na wynagrodzenie według ściśle określonych warunków, które powinny być przestrzegane z całą bezwzględnością. Za merytoryczną stronę rozliczeń z tego konta odpowiada adwokat prowadzący sprawę, co jednak nie zwalnia kierownika zespołu od czuwania nad stanem rozliczeń według ogólnej zasady nadzoru nad sprawami zespołu.

Należy zwrócić uwagę, że przepis regulujący zagadnienie odpowiedzialności, tj. § 24 ust. 4 Regulaminu, ma miejsce tylko przy rozliczeniach z konta 34, co stanowi najlepszy dowód, jak dużą wagę przywiązuje się do właściwego gospodarowania sumami na tym koncie.

Nie wymagają udowodnienia drobne wydatki poniesione w związku z prowadzeniem sprawy, których udokumentowanie rachunkiem jest z natury rzeczy niemożliwe (np. szatnia, telefony itp.) lub znacznie utrudnione. Wydatki te mogą być zwracane adwokatowi z kwot wpłaconych przez klienta na koszty związane z prowadzeniem sprawy, na podstawie jego pisemnego oświadczenia, do wysokości 10% ustalonej opłaty za czynności zespołu, nie więcej jednak niż 100 zł w każdej sprawie. Ryczałt ten może być wypłacany adwokatowi we wszystkich sprawach, w których musi on wykonywać określone czynności poza lokalem zespołu. Nie można więc wypłacać tej kwoty za przyjęcie sprawy polegającej tylko na udzieleniu porady lub napisaniu opinii prawnej.

Zryczałtowana suma na drobne wydatki może być wypłacona tylko raz w każdej sprawie. Nie wolno tej sumy wypłacać ratami. Termin wypłaty ustali zespół lub rada adwokacka. Najbardziej prawidłową rzeczą byłoby pobieranie tej sumy w momencie ostatecznego rozliczenia z klientem w sprawie.

W sprawach, które były prowadzone w dniu 1.I.1973 r., a przyjęte zostały przed tą datą, ryczałt może być wypłacony, jeżeli nie

nastąpiło całkowite rozliczenie z klientem kwot wpłaconych na koszty związane z prowadzeniem sprawy i na opłaty za czynności zespołu. Trzeba pamiętać, że pobranie przez adwokata kwoty zryczałtowanej w wysokości 10% opłat za czynności (najwyżej jednak 100 zł) nie pozbawia go uprawnień do domagania się zwrotu drobnych wydatków, jeżeli będą one udokumentowane w sposób przewidziany w § 24 ust. 1 pkt 6 Regulaminu lub w ogólnych przepisach dotyczących prowadzenia ksiąg handlowych, wydanych przez Ministerstwo Finansów (§ 2 Regulaminu). Wydatki te powinny być księgowane na koncie 34 — *Rozliczenia z klientami* poz. 6. Co do tej pozycji, to trzeba dodać, że przy wydawaniu Regulaminu drukiem opuszczono słowo, i dlatego oficjalnie wyjaśnia się, iż w poz. 6 konta 34 należy księgować nie tylko wydatki zryczałtowane, ale także inne drobne udokumentowane kwoty.

Stosownie do wyjaśnień do konta 34 zawartych w załączniku Nr 2 do Regulaminu, na koncie tym może być księgowana część opłaty za czynności zespołu, jeżeli w chwili wypłaty dokonanej przez klienta całość opłaty nie jest jeszcze wymagalna. Na przykład klient uiścił opłatę za udział w postępowaniu przygotowawczym i za obronę przed sądem. Ponieważ sprawa nie została jeszcze przekazana do sądu, brak jest podstaw do zarachowania opłaty za I instancję na konto 61; wówczas może ona być zapisana na koncie 34. Trzeba przy tym pamiętać, że na tym koncie wolno zarachowywać tylko część opłaty, a nie całość wpłaconej, i że natychmiast, gdy należność z tytułu opłat za czynności zespołu stała się już wymagalna, należy ją prze księgować na konto 61.

Regulamin wprowadza obowiązek całkowitego rozliczania sum wpłaconych na koszty w ciągu trzech miesięcy od daty stwierdzonego na karcie ewidencyjnej zakończenia sprawy.

- § 26. Zastąpił on częściowo instrukcję NRA w sprawie pomocy biurowej dla członków zespołów adwokackich, uchwaloną przez Wydział Wykonawczy NRA w dniu 23.IX.1960 r. Instrukcja ta, która przewidywała niepotrzebną i zbędną formalistykę, została zastąpiona jednym tylko przepisem, znajdującym swoje oparcie w obowiązujących w jednostkach gospodarki społecznej zasadach o udzielaniu i rozliczaniu zleceń w granicach do 5.000 zł. Obecnie zatem potrzebne jest tylko pisemne zlecenie adwokata i rachunek wykonawcy oparty na prawidłowym ustaleniu wartości wykonanej pracy.

Trzeba pamiętać, że pozostały w mocy paragrafy 5 i 6 instrukcji Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 23.IX.1960 r. określające, jakie uprawnienia przysługują osobom uprawnionym do przeglądania akt i robienia odpisów i jakie formalności powinny być w tej mierze spełnione.

Tych kilka uwag niech służy pomocą przy stosowaniu przepisów Regulaminu. Życie i doświadczenie pracy zespołów wykażą zasadność rozwiązań lub ich błędy i na pewno spowodują konieczność wyjaśnienia w przyszłości niektórych nie omówionych tu zagadnień.